

Urodził się 8 stycznia 1884 roku w Stryju, zmarł 31 lipca 1953 roku w Zakopanem. Powieściopisarz, poeta, felietonista i krytyk teatralny. Jako pisarz dla dzieci debiutował w 1912 roku bajką „Szewc Kopytko i kaczor Kwak”. Pisarz zyskał niezwykłą popularność wśród młodych czytelników dzięki doskonałej znajomości ich przeżyć i zainteresowań, umiejętności konstruowania atrakcyjnej, często zaprawianej elementami sensacji fabuły oraz beztrudnemu humorowi. Optymizm, szlachetna i bezinteresowna postawa bohaterów, wiara w ludzkie dobro, skrywane często pod pozorami lekkiej niechęci do świata – to czynniki stanowiące o wartości powieści Makuszyńskiego. Stworzył on własny, niepowtarzalny styl twórczy. Jego ulubionym miejscem pobytu było Zakopane, w którym w ostatnich latach życia zamieszkał na stałe. Kornel Makuszyński pozostawił po sobie 70 księzek. Do najbardziej znanych zalicza się: „Przygody Koziołka Matołka”, „Awantura o Basi”, „O dwóch takich co ukradli księżyc”, „Szaleństwa panny Ewy”, „Panna z mokrą głową”, „Szatan z VII klasy”. Pisarz realizował w swoich księkach

hasło „od serca do serca”, które nasza szkoła przyjęła

jako motto

Bohaterowie Makuszyńskiego prowadzą autentyczne życie, wzruszają i udowadniają, że dobro ludzkie jest niezmiernie wielkie, a porywy szlachetnych serc mogą uczynić cuda. Mi o

przyjaźń i bohaterstwo to antidotum na zły los, oschłość serca i egoizm. Optymizm, szlachetna postawa moralna, wiara w dobro ludzką i współczucie dla pokrzywdzonych, to główne wartości wychowawcze jego księzek

Muzeum Kornela Makuszyńskiego w Zakopanem

▣ HISTORIA ▣ SZKOŁY

Nasza jubilatka po raz pierwszy przywitała uczniów w 1905 roku. Okres do 1939 roku jest nam mało znany. Wiemy jednak, że w 1865 roku uczęszczało 26 dzieci z Chałupki do szkoły w Dolnych Markłowicach. W kolejnych 30-tych latach ilość dzieci wahała się od 16 do 32. W 1894 roku przez nowy podział Dolnych Markłowicz ilość mieszkańców Chałupki wzrosła i tak też ilość uczniów. W latach 1894-1896 ilość mieszkańców wzrosła z 902 do 1008, a ilość uczniów z 188 do 231. W roku 1896 z Chałupki uczęszczało 64 uczniów do szkoły w Dolnych Markłowicach. Wyczerpaniem mieszkańców Chałupki było wybudowanie własnej szkoły. Budowę własnej szkoły umotywowano uciążliwymi warunkami dojazdu do szkoły z Chałupki do Markłowicz Dolnych. Starania budowy własnej szkoły rozpoczęto w 1896 roku i trwały do roku 1900 (niestety bezskutecznie). Przepuszczalny koszt budowy oszacowano na 16.000 marek. Z tego rząd królewski przyznał 8.000 marek, za królewski Wydział Górniczy 4.000 marek. Gmina natomiast pokryła koszty budowy w wysokości 4.500 marek. Na to Urząd Gminy nie wyraził zgody i oferował tylko zakup gruntu na powyższy cel. Na tym zakończyły się rozmowy, odnośnie rozpoczęcia budowy szkoły.

W 1902 roku ilość uczniów z Chałupki wzrosła do 90 i rozmowy zostały

wznowione. 19 III 1903 roku Urząd Gminy został powiadomiony, że rozporządzeniem z dnia 12 II 1903 r. c. IX.XVII No 2807 została przyznana 16.000 marek na budowę nowej szkoły na kolonii Chałupki. Wydział Górniczy wsparł budowę kwotą 2000 marek. Budowę zlecono mistrzowi budowlanemu nazwiskiem Arrendt z Wodzisławia. 18 IX 1903 roku rozpoczęto budowę, 18 XI tego samego roku wykonano budowę pod dach. W dniu 18 XI 1904 roku budowę zakończono. 9 XII odbioru budowy dokonał powiatowy inspektor budowlany nazwiskiem Stuckenbrock z Rybnika. Koszt ogólny budowy wyniósł 22.000 marek. W dniu 2 I 1905 roku nastąpiło poświęcenie szkoły. Z dawnych notatek wiemy również, że na trzydziestelecie szkoły ufundowano i poświęcono sztandar szkolny, który dziś pani Aniela Mrozkowej (były kierownik szkoły) przechowywany w czasie wojny i po wyzwoleniu wrócił do szkoły. Niestety, jego dalsze losy są nieznane. W czasie działań wojennych szkoła została bardzo zniszczona. Zniszczeniu uległy też wszystkie akta szkolne z czasów polskich jak i lat okupacji. Po wojnie, dziś miejscowej ludności i Urzędowi Gminy w ciągu miesiąca wykonano prace remontowe. Pozwoliło to na rozpoczęcie nauki już 17 V 1945 roku. W tym czasie kierownictwo szkoły objął pan Dominik Pukała. Już wówczas myślało

o rozbudowie szkoły, gdyż ze względu na brak sal lekcyjnych i zgodnie z zarządzeniem wadzących, dwa ostatnie roczniki przekazano do Szkoły Zbiorczej w Markłowicach Dolnych. W dniu 7 V 1946 roku odszedł dotychczasowy kierownik szkoły, a jego miejsce zajął pan Wilhelm Szymura. Po nim zaś 1 IX 1947 roku kierownikiem został pan Alojzy Grabiec, który już 1 III 1948 roku przekazał szkołę w ręce pana Edwarda Lacha, najdłużej piastującego funkcję kierownika naszej szkoły. Rok szkolny 1965/1966 był przełomowy dla obojga i dla naszej jubilatki, gdyż powstała szkoła o mioklasowa, załamanie naszej szkoły od klasy V

wzwyżczała i pobierała nauki w nowo wybudowanej szkole w Radlinie Obszarach. Z dniem 31 VII 1972 roku pan Edward Lach, po 25 latach pracy w tej szkole odszedł na zasłużoną emeryturę. Jego obowiązki przejął pani Kordula Nowak. W okresie swojej piętnastoletniej pracy unowocześniła wyposażenie szkoły w pomoce naukowe i sprzęt. Dzięki jej staraniom zostały skanalizowane sanitariaty szkolne, a tradycyjne piecisko zastąpiono centralnym ogrzewaniem. W okresie jej działalności szkoła była punktem filialnym. W roku 1987 pani Korduli Nowak zaproponowano pracę w Szkole Specjalnej w Wodzisławiu Śląskim, którą przyjęła. Na miejsce kierownika filii została powołana pani Maria Staszak. W rok później szkoła stała się samodzielną jednostką administracyjną. Jej dyrektorem mianowano dotychczasowego kierownika filii pani Marię Staszak. W tym czasie szkoła w dalszym ciągu wyposażona jest w nowoczesny sprzęt, a także przy współpracy rodziców została wyremontowana. Zmienił się wystrój szkoły, odnowiono jej wygląd zewnętrzny oraz obejcie. Zmiany jakie nastąpiły w dużej mierze zawdzięczamy rodzicom, Urzędowi Gminy oraz pani dyrektor Marii Staszak, która swoją pracę zawodową zakończyła w sierpniu 2007 roku. W latach 2007-2012 dyrektorem szkoły była pani Iwona Kotyrba. Od września 2012 roku stanowisko dyrektora objęła pani Jolanta Kominek.